

tramp

č. 16

kč 1

Heleď, tak sme už dva, to
bysme mohli založiť v Československu
slově Unii trampských ozad.

Co je to

TRAMPING

dočtete se v právě vyšlé brožuře. — **Žádejte všude!**
Cena 1 Kč. — Řada přiléhavých karikatur a povídek.

beneda:

zubatá.

Položila prsy na stůl a znachověla studem.
Červené víno hoří ve vysoké sklenici.
Rysy znavené tváře zápasí s reflexí v zrcadle rudém.
Stokoruna směje se slibně na hladovou číšnici.

Smůla v životě je jako špína zapraná do podvlékaček.
Nebo jako vyšeptalá skvrna na měsíčním řemínku.
Bohatá žádost bolavě bije hroty nejvzácnějších hraček
a lidskému se směje vemínku.

Lepkává lázeň umocní hlas krve.
Nadutý frak se splaskl náhle lakotou.
Dvacetikoruna vděku zabila naději narostlou stokačkou prve
a poplivala už stokrát zneuctěnou nahotu.

Sliny s barvičkou umyly ruce v oprýskaném džberu.
Bolest jako chleba do kafe drobí se do hrubého povyku.
Kožich pověsil se za háček do šlfoneru.
A slečna se pověsila na kliku.

Vařil tuhle Fredy kafe a
povídá mezitím klukům:

— Víte, jaká přednost
je toho kafe? Že v něm
žádná přísada není — a
výhodnost, že v tom žádné
kafe není — ale záhadou
je, vod čeho je tak černý!

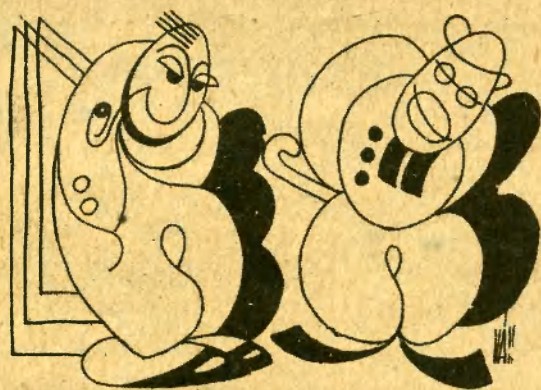
Dandy.

Kanoe Cibulka

Jsou nejlepší!
Přesvědčte se!

Podolí, Riegrova 130.

Telefon 42297.

- Jaké máte nejstarší víno?
- Prosim, 105 let.
- Co je to na mne, já jsem archeolog.

Ota.

Není nad takt.

Jde pad'our tmavým, hustým lesem.
To jste mohli čekat, že se proti němu
vyřítí vandrák. Ale to nebyl docela oby-
čejnej vandrák. Ten vandrák musel být
bývalý ředitel záložny „Kotvy“, poně-
vadž slušně pozdravil a uctivě doporučil:
„Vážený pane, račte si u mě uschovati
svoje peníze a hodinky, poněvadž by
vás tady mohl ještě někdo okrást.“

Ota.

Kamarádi Foto-přístroje a políbeby
koupíte nejlépe a nejlevněji u
fy. **ŠKODA II.**, Štěpánská 53. XII. Slezská 13.
Kopírujeme. — Vyvoláváme. — Zvětšujeme.

**NEZapomeňte doma a za hranicemi
dát přes hubu soudným čtenářům.**

melich:

proč najednou tolik lásky?

— aby trampové věděli, s kým mají čest

Máme přiznat barvu, aby to čtenáři „Trampa“ věděli. Žádá to „Večerník Práva Lidu“. Večerník té strany, jejíž zamítavé stanovisko k trampingu je známo a psali jsme o něm v jednom z minulých čísel. Časy se však mění a s nimi i sympatie, což můžeme pozorovat v těchto dnech. Je to nár. soc. strana, která nám nabízí svou širokou ochrannou náruč, je to nyní — jako vždy poslední — sociální demokracie. Tě se — jako vždy — nelíbí náš boj, boj proti zákazu trampingu a předvojenské výchově, což je samozřejmé. Kdykoliv dělnici chtěli bojovat za lepší život, byla na stráž sociální demokracie se svým stereotypním heslem:

Nebojujte, poněvadž byste na podobné boje zbytečně a těžce dopláceli! Tato věta nechybí ovšem ani v útoku proti časopisu „Tramp“. Je všude, kde je nespokojenost. Jako hasič, kde hoří.

Nic se neděje! voia orgán soc. dem., a pomlčuje o důkazích, které jsme o chystaném zákazu přinesli, pomlčuje o předvojenské výchově, která znamená úpiné znemožnění trampingu, poněvadž se pro ni sympaticky vyslovil pan Hummelhans, náčelník D. T. J. Pomlčuje o zamítavém stanovisku k trampingu, který byl vysloven soc. dem. mládeží. Nijak nám nezaručuje svobodu trampingu, ale denuncuje nás z komunistické metody.

To je poslední zbraň každé partaje, která ztroskotala na námluvách u trampů.

Když se to nepodaří, když prohlédáme každou akci, kterou máme býti všemožnými oklikami ztrocení, tak jsme bolševici. Volá se policie, četnictvo, což má býti socialistický poslední argument.

Vážení pánové z „Práva Lidu“.

Žádáte nás, abychom přiznali barvu, aby čtenáři „Trampa“ věděli, s kým mají čest.

Odpovídáme:

S těmi, kteří je nenechají ohlupovat až to té chvíle, kdy by mohl býti bez odporu proveden zákaz trampingu. Jak má býti proveden, neopakujeme, je to psáno v minulých číslech. Objednejte si je a rozšiřujte. Děkujeme předem.

Kanoce kupujte jediné u **Janouška**,
Pořolí č. 160. Tel. č. 454-88.
stálý přís. soudní znalec.

— Pane, co je to tamle za hrad?

— To sou Trosky!

— To vím, vy vole, ale jak se ty
trosky menujou?!

— Co jseš tak namíchnutej?

**— Ale, já nedělám, kluk nedělá, žena
nedělá, švagr nedělá; eště dědeček a ten
už dodělává.**

TOV a MERRIDONA pořádají
dne 22. dubna ve velkém sále
JEZERKY v Nuslích potlach.
Vstupné Kč 1.10.

Tramenské potreby

stany, torny, bafochy, barety, kiobouky, kalhoty,
kotlíky, košile, kabáty, tepláky, sukénky, šátky,
kedsy koupíte ve
„SPORTĚLU“, KARLÍN, KRÁLOVSKÁ čis. 13.

I přišla jedna kandidátka na jep-
tišku do kláštera a musela vyplnit
formulář a v rubrice, jakého je
pohlaví, napsala:

„Blond.“ Holajs Solajs.

**Napište si ihned do „Trampa“ o sběrací
listinu na čundr do sovětského Ruska.**

T E T K A. (T. T. K.)

Některé zprávy na 15. straně!

TOV Velké Prahy a osada „Merridona“

pořádají ve středu 22. dubna 1931 ve velkém sále

„JEZERKY“ v Nuslích

velký potlach pražských trampů.

Divoká scéna — Eman Trojan — parta Merridony — chromatické harmoniky — imitátoři Voskovce a Weřicha a řada trampských sborů. Začátek v 8 hodin večer. Vstupné pouze Kč 1.10. — Kamarádi, přijďte v trampském, nejdete na taneční večer, nýbrž na svůj trampský potlach. Zapůjčte vlajky k výzdobě sálu!

Redakci „Trampa“.

Ústřednímu TOV.

My, trampové a trampky z prvního potlachu v Příbrami, voláme:

pryč se zákazem volného trampingu,
pryč s předvojenskou výchovou mládeže,
pryč s pronásledováním trampů;
žádáme slevu na dráhách pro trampy.

Ať žije volný tramping!

Zdravíme ústřední TOV.

Zdravíme náš časopis „Tramp“.

Ahoj! Do paďourů hej-rup!

Celá osada T. O. S. v Příbrami. Za os. šerif Joe, mariňák, Josef Siepíčka.

P. S. Smějeme se interpelaci posl. klubu nár. soc. (Podpisy.)

Ahoj! Volání Severu!

V sobotu 18. dubna 1931 v Klášteře nad Jizerou oblastní trampská sjezina.

Výzva kamarádům!

Z Bělé, Turnova, Hradiště, Nymburka, Poděbrad, Duchcova, Mostu, Lomnice přičundrejte, kluci, na tento trampský potlach a vezměte s sebou děvčata. Sjezina tato bude dalším mohutným nápojem do paďourů.

Na potlachu veselý program a tanec.

Bouřlivé Ahoj!! Mladoboleslavský TOV.

Osady: „Drndiej“, „Panchila“, „Šedá tajga“, „Kongo“, „Rudý sever“, „New Dawson“, „Pamír“.

K potlachu mladoboleslavského TOV v Klášteře n. Jiz.

Na potlach bude vypraven z Ml. Boleslavi autobus v sobotu o 1/2 8. hod. z Nového města. Sraz na náměstí v 7 hodin. Za TOV Bouřlivák, jednatel.

Ahoj Kladno!

Kladenští trampíři, přijďte všichni na schůzku dne 22. dubna (středa) v 7 hodin večer do hořeniho sálu restaurace „U Hurta“ v Novém Kladně.

Sbírky na čundr do Sovětského Ruska.

Osada Oktábr	Kč	30.—
Osada Bard Boys, sb. I. č. 14	„	17.—
Seře	„	20.—
Božena, sbírka	„	30.—
Modrá Želva, Pizeň	„	10.—
Spojené osady brdské, sb. I. č. 33	„	160.30
Günzl, sb. I. č. 107	„	40.10
Trampové v sanatoři na Pieši, sb. I. č. 181	„	31.—
Živný, sb. I. č. 70	„	20.—
Hájek, Hostomice, sb. I. č. 122	„	10.55
Stronghart, sb. I. č. 135	„	50.40
Kuchyňka, Břežánky, sb. I. č. 91	„	36.—
Velebný, Brno, sb. I. č. 66	„	5.—
Osada Bosáků, sb. I. č. 165	„	20.—

Kč 480.35

posledně kvitováno .. 95.—

celkem Kč 575.35

Brněnský TOV znovu ustaven.

Ve čtvrtek 9. t. m. konána byla v Brně veřejná schůze brněnských trampů za četné účasti. Příčinou jejího svolání bylo znovuustavení TOV, a volba delegáta na čundr do sovětského Ruska. Po řeči kam. Vodry rozvinula se debata, v níž kamarádi přicházeli s četnými námitkami stran různých věcí a jejím výsledkem bylo ustavení nového TOV. Ten skládá se nyní ze zástupců jednotlivých osad a hned ve schůzi přihlásily se osady: Rio Negro, Benton, Red Wings, Friendlove, Arkansas, Altaj, Modrá Hvězda, Údolí sporů, Al Thompsy, Eldorado, Rio Grando, El Paso, Nevada a Kolibřík.

Zástupci těchto osad jsou zárukou, že TOV. tentokrát bude dobře pracovat, neboť združněný kamarádký poměr mezi všemi brněnskými trampy bez rozdílu spojí je k spolupráci v TOV.

dopisy a dotazy k čundru do SSSR:

Kluci, delegáti, redakce!

Zasílám vám několik korun, které jsem vybral pro delegaci do Ruska, hu nás v hanáckém Jerusalemě. Obnos tento je vesměs od lidí, kteří nejsou trampy, ale jejich sympatie patří vám. Já sám nejsem trampem, poněvadž mně to moje povolání nedovoluje, a proto vyzývám prostějovské trampy, jestli jací u nás jsou, aby oni sami vykonali nějakou větší sbírku, která by umožnila cestu do Ruska. Bylo by naším velkým přáním, aby někdo od nás, nebo snad hodně z blízka, jel jako delegát, který by nám po návratu vše vysvětlil. Jenom prosím, pokud možná, ať nejezdí s delegací žádný bolševik, nebo pak budou zase psát, že je navedenej.

Delegaci, které do Ruska pojede, klade Prostějov na srdce, aby hlavně zjistila, jak to stojí s trampin-gem v Rusku, dále aby zjistila, jakým způsobem jedí malé děti, o kterých se tolik psalo také u nás. Chceme to vědět proto, že i u nás v Prostějově začíná být nedostatek práce, a kde není práce, je hlad, když je hlad, tak se jí všhecko, i malé děti. Tak proto chceme vědět, jak v tomto případě máme děti upravovat (zda jako řízek, guláš atd.), aby nám toto jídlo, na které jsou Rusi zvyklí, neleželo krkem. Snad může delegace toto národní jídlo okořstovat, po případě dovézt s sebou jednu nebo dvě konzervy s dětským masem na vzorek, podle které by náš pan ministr zásobování, který

patří k nám Prostějovákům, nechal u nás tyto děti konservovat. Hlavně zjistěte to rychle, než bude pozdě, mnoho už toho na jídlo není. Dále doporučujeme delegaci, aby z Ruska nic nevozila, poněvadž Čechoslováci toho už po převratě dovezli od nich dost.

Tolik zatím. Redakci sdělujeme, že obsah listu je velice dobrý, jen by se mělo ještě víc do nich řezat. My ztratit nic nemůžeme. Celý Prostějov přeje delegaci mnoho zdaru, a těší se hlavně, že pak nám někdo přijde říct co a jak.

Ahoj!

Prostějov-Kiki.

delegaci na čundr!

Všude se volej delegáti, všechno se připravuje, ale aby někomu napadlo těm delegátům říct, na co se mají koukat a co nás vlastně zajímá a na co chceme, aby se podívali, depák. Až přijedou zpátky, bude brekot veliký, že tohle a tohle si měli prohlédnout.

Dáváme proto na starost našemu severskému delegátu, aby zjistil následující (podotýkáme, že si schováme opis tohoto dotazu a pak se ho zeptáme, až přijede zpátky!!):

1. Jestli je tam policie a četnictvo.
2. Jestli může mít každý (nebo kdo) zbraň (bouchačku, kolfák atp.). Zeptat se dělníků a ne nájezdců!!
3. Jestli jsou tam ještě jiné trampské osady a event. opatřit adresy těchto, event. jiných českých lidí, abychom jim mohli napsat sami.
4. Komu patří lesy a jak je tam povolen vstup, není-li zakázán, na vstupenky a pod.
5. Jak drahá je železnice, platí dělníci méně? Platí, když jedou do práce?
6. Jaký tam mají pivo a cigarety (můžeš nám přivést na ukázkou, zamlouváme si!!).
7. Jestli se tam vojáci účastní veřejného života a kolik jim platí (sichr máme hodně trampů-odvedenců a ty to bude zajímat!!).
8. Jak je placena mládež do 20 let. dovolená, pracovní doba.
9. Je pravda, že tam nejsou nezaměstnaní? A že bude potřeba 2 miliony nových dělníků?
10. Jak se má mládež všeobecně? (Kluby, hřiště, sport.)
11. Jaký je poměr dělníků k vládě a jak pohlíží dělníci na t. zv. „pětiletku“?
12. Jak jsou dělníci stravováni a jejich platy.
13. Jak jsou dělníci informováni o Evropě a o malé, ale naší CSR?
14. Pošlete nám čumkartu!

To dáváme na starost nejen našemu severskému delegátovi, ale všem klukům z delegace. a vůbec navrhu-

Trampské kanadky
originál anglický Bulbox.
**Kč 178'-
až 198'-**

Jaroslav Bohata
Smíchov.
Protí Knížecí.

Řeč poštou na dobírku, vyplacené
Udejte číslo nohy.

jeme, aby veškerí trampři poslali dotazy do redakce a nechali si opis ke kontrole. A hodně těm delegátům nalozit, ať si nemyslejí, že jedou pro randu vyžítat „nešťastnou mátušku Rossii“! To zas ne A ať se delegáti dřív nevracejí, dokavad to nezjistí, co chceme vědět, jinak jim za trest uložíme, že musejí vstoupit do československonárodněsociální strany (majitel Ben Ešeda a Veverka) a číst denně Azet-Četnické slovo!! Tak se, chlapíci, pomějte.

Jinak jim přejem dobrý větry. Ahoi!

Osada Turksib.

KRÁSY ZEMÍ ČESKÝCH č. 4. (Vydalo min. tělovýchovy a krásy českého těla.)

Na cesty a výlety
vezměte s sebou naše

**výborné masové konzervy
a suché salámy,**

které obdržíte ve všech našich prodejnách, jakož
i lahůdkářských obchodech.

ANTONÍN CHMEL a. s., Praha-Vinohrady, Zvonarka.

Kamarádi!

Došlo nám mnoho cizozemských novinek pro tramping. Kedsy à Kč 35.— a à Kč 39.—, pravé skotské lumriaky od Kč 89.—. Americké košile od Kč 29.—. Trička à la Williams od 8—9 Kč ve všech barvách. Chlebučky od Kč 12.—. Úplně nové typy stanů atd. Novinka — trampské kedsy s koženou podevší à Kč 59.—. Vyžádejte si ceníky!

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

Boxing Athletika Football

Naše jarní soutěž.

Dostáváme se všech stran potěšující zprávy, že vypsání soutěže opravdu chytlo a již došlo také několik přihlášek.

Na svátky připravovalo se mnoho osad k tralningu, ale deštivé a chladné počasí jim jej znemožnilo. Tím ovšem trpěly všechny osady a proto věříme, že tento handicap nebude mít vliv na účast v naší jarní soutěži. Nemohli-li kamarádi trénovat o svátcích, zbývají k tomu ještě dvě neděle a dvě soboty a to je dosti času pro prozatímní training. Jen čhtít a jde všechno.

Vynasnažte se o to, aby soutěže zúčastnilo se co nejvíce osad, aby se z ní stal mocný trampský projev.

Dbejte toho, aby hřiště, na nichž se budou matce soutěže hrát, byla včas upravena a měla regulerní rozměry (9×18 m).

Propriety jako míč, síť atd. dejte do pořádku a necht jsou po ruce, abyste je nemusili v poslední chvíli shánět.

Učiňte vše, aby turnaj hladce prošel, učiňte vše pro zdar naší jarní soutěže. Sportovní komise.

Toronto — TC. Děti Neklidu

utkali se ve fotbalovém matchi v neděli dne 5. t. m. na hřišti v Píkovcích. Byl to víceméně pro oba teamy trainingový zápas. Hře částečně vadil rozmoklý terain, který znemožnil přesnou kontrolu míče a zavinoval časté pády. Přes to byla celková úroveň zápasu velice dobrá. Toronto má velice dobře sehraný forward a dobrou obranu, kde vynikl zvláště brankář. Děti Neklidu, vzhledem k tomu, že zařadily několik nových hráčů, trpí ještě nesehraností. Oba teamy však slibují do saisony dobré celky, které se tak snadno nenechají porazit.

V nedělním matchi mělo v I. polovině slabou převahu Toronto, ve druhé pak Děti Neklidu a dle toho match skončil zaslouženou remisou 3 : 3. Obě mužstva si vyměnili vlajky a samotným zápasem upevnila svůj dosavadní kamarádský poměr.

Dobře soudcoval kam. Hašek z Toronta.

I. Závod „Dvou vrchů“ ve střelbě kulovnlčkou.

Vyhledávací střelba. Sedivec 1. b., Markýz 1.2. b., Karel Kubásek 1.5. b., Waldštejn 2. b., Otáček 2.5 b., Kohout 2.52. b., Ada 3. b., Hiki 3.5. b., Ferri 3.53. b., Gryzli 4. b. Semi-finalem prošli Karel Kubásek, Sedivec, Valí Markýz, a do Finale přišli a umístili se:

1. Karel Kubásek,
2. Sedivec,
3. Waldštejn.

Výtečný Markýz se vzdal pro okamžitou indisposici.

Běh „Dvou vrchů“.

Ráno v 8 h. 8 min. byl „vypálen“ první běžec. Celkem běželo v minutovém intervalu 17 kamarádů, kteří v nemožně rozmoklém terénu, za úporného deště a vichřice ukázali krásný výkon.

Neběželo se za žádnou odměnu, jenom za stisk kamarádských dlaní. Pro nedostatek místa jsou uvedeni jen prvních 6 běžců, ale jejich čas ukazuje poctivou snahu (běželo se odděleně), žádné tahání se v houfu a „rozdávání“ si to před cílem o nějaké ty vteřinky. Časy příště.

Ahoj prvním a čest posledním.

Údolí stínů — Havran 2 : 2.

Hráno o svátcích v Měchenicích na špatném hřišti. Oboustranně slušná hra.

Údolí Děsu—Údolí Stínů 3 : 3 (1 : 1).
Reservy 2 : 1.

Key West-Sous 0 : 1. Hráno v Píkovcích 12. t. m. Reservy 2 : 7.

Havran-Darling 11 : 1. Zápas hrán za naprosté převahy Havranu.

Kamarádi!

Osada „Uracon“ zve vás na svůj první jarní přespólní běh, který pořádá 19. dubna t. r. na trati Hvězdovice-Uracon v Posázaví, blíže Senohrab.

Proposice

Prvního jarního přespólního běhu osady „Uracon“:

1. Délka trati asi 4500 m.
2. Start závodu u hvězdonickeho jezu, cíl na hřišti v osadě „Uracon“. Trať bude značena.

3. Start závodu 19. dubna t. r. přesně v 11 hodin dopoledne.

4. Závodí se v kategoriích:

a) Trampů závodníků registrovaných*) v Č. S. A. A. U.

b) Trampů neregistrovaných.

5. Vítězům a dalším umístivším se budou věnovány vkusné ceny.

6. Závodní výbor: Startér: kamarád Čadek, měřiči: kamarádi Dvořák a Mareš, kontroly: kamarádi Jelínek a Vořech.

7. Případné protesty nutno oznámiti některému členu závodního výboru nejpозději 15 minut po ukončení.

8. Ceny budou vydány v den závodu.

9. Každý závodník obdrží občerstvení.

10. Přihlášky bez vkladů přijímá kamarád R. Kovařík, Praha III., Thunovská.

Blížší bude oznámeno v denních listech.

*) Za závodníka registrovaného je pokládán každý, kdo již jednou registrován byl a jako takový na závodech startoval.

Plzeňáci, máte u nás k dispozici naše wolle-ballové kurty k tréningu na naší soutěži. Pište do drbů adresu, napíšeme Vám kde to je.

Osada Sedm křížů.

ze života skutečných trampů.

II.

povídky okolo carpentiera

dle old timera napsal feldkurát

Je tomu již více než 20 let, když jsem jednoho dne zamířil do ulice Rue Lafayette do jižního lokálu poblíže Foubourg-Saint-Denis.

U plavovlasé madam Theo Garnier dostala se nejen dobrá slza absintu, ale též dobré pivo a hlavně pobavení. V ten den jsem byl svědkem rozmluvy madam Theo s hezkým, inteligentním „blond“ chlapcem. „Je již na čase, Georges, aby ses poohlédl po řádném zaměst-

nání, nemůžeš se stále živit pračkami, které vy nazýváte boxing. Dostudí si jen „link“.“ Dosti živě odpověděl plavovlasý mladík: „Milá teťinko, co ty rozumíš boxingu? Je to nejhezčí a nejmůžnější sport a stanu se pomoci něho milionářem. Ohledně tvé poznámky přiznávám, že jsem...“

Ještě dlouho se přela hezká madam Theo s Georgesem a hádka končila tím, že Georges rozzloben opustil lokál. ujistiv předtím svou tetu, že ji už nenavštíví.

Madam vyprávěla: Georg byl již v Lensi „fanouškem“ rohování a soudcem mládeže. Přes to, že měl pouhých 13 let, byl obáván všemi školáky, bo i hochy do 18 let ovládal. Při všech pračkách byl přítomen a jeho pěsti mluvily řeč vyspělých boxerů. Vždy gentleman, k obraně slabých, a dostal-li někdo výprask, říkalo se, jen až přijde Georg, ten ti ukáže, jak chutnají údery. Ovšem, jak se dostal Georges k boxingu? Jo, to bylo tak. Bylo to roku 1907, kdy přijel slavný profesor François Descamp do Lensi a objevil Georgesa při práci s třemi venkovskými hochy, v níž jako obyčejně zvítězil Georges. Profesor byl tak nadšen, že přemluvil nejen „Carpa“, ale „nabulíkoval“ matku malého „Šorša“ a prosadil, že se stal pozdější mistr Francie i světa ihned boxerem. Ale, bohužel, do dnešního dne se Georges sotva uživil, ačkoliv dva roky boxuje, a nemylim-li se, obnášela jeho neivýšší gáže 100 franků, kterou mu po jeho hrozném matchi s Charlesem Ledouxem vyplátili. No, tehda iste měl vidět našeho miláčka! Jeho hlava byla prostě osmihránná a jeho oblíček jediná boule, a přes to prý vyhrál. Vzhledem k tomu, že milionové výdělky nacházejí se pouze v oblastech městce, bude lepší, najde-li si Georges jiné povolání, které ho uživí.

Bylo to opět jiné dne v Rue Lafayette, a sice na den o rok později, před vánočními svátky roku 1910. Opětne byl Carpentier hostem u madam Theo, a k mému překvapení jsem shledal, že Georges u své tety stoupl v kursu. Nemluvíla již o pračkách, nýbrž o jabech, upercutech, sidestepech, mluvila krátce tak, jako by se celý život pohybovala mezi boxery.

Obrovitý „ajzboňák“ se vmísil do rozhovoru a vykládal Georgesovi, že anglická „the noble art of self-defence“ je pouze humbuk a pravé rohování je francouzský boxing, t. zv. savatte. Když mu Carpentier slušně odpověděl a vysvětloval své důvody, osopil se obr na malého „Carpa“ a vyzval ho, aby jen přišel blíže, a své tvrzení dokázal. „Hošánek“ ihned odložil kabát a přitancoval na špičkách k obrovi. Železničář nasadil těžký sving na oblíček Georgesa, a úder, kterému se Carpentier vyhnul, šel do prázdná. Vztekle chtěl „chlap“ kopancem zasáhnouti pozdějšího mistra do břicha (kopance savatta dovoluje), opětne se Carpentier uhnul a nežli našel jeho soupeř rovnováhu, zasadil mu mistrovskou „petardu“ na čelist a „ajzboňák“ se seznámil s bořlahou.

Gentleman-like mu „Carp“ pomohl na nohy a železničář tímto „inim“ přesvědčen o superioritě anglického boxingu nad savattou prohlásil, že Carpentier je řádným adeptem svého oboru. Bylo to první seznámení Old Timera s Georgem Carpentierem, který o rok později vyhrál jeho první mistrovství. A nyní vypráví Old Timer:

carpentier a descamp čundrají z bruselu

16. února 1910 po k. o. vítězství nad Lampinem obdržel Descamp z Brusellu telegram, v kterém byl tázán, zdali Carpentier je ochoten 12. března za 100 franků boxovat s Angličanem Buck Shinem v Brusellu. Radostně oba přijali a již 10. března byli na místě. Příklad den navštívil François Descamp trénigovou školu a doufal, přesto že Angličan 10 let boxoval a předcházela mu nejlepší pověst, že match je pro Georgesa v trapu vyhrán.

Aby zdvojnásobil gázi, učinil Descamp Shinovi návrh, uzavřít zvláštní sázku o 100 franků. K největší radosti Descampa Angličan na sázku přistoupil a François spěchal pln radosti do hotelu svého Georga, aby ho zpravil o tak dobrém obchodě. Samotný match však znamenal pro oba velké zklamání a překvapení, neboť cleverní Angličan Carpentiera hladce vyboboval. Porážka zúsobila na firmu Descamp-Carpentier jako ledová sprcha a oba stáli nyní bez jediného sous v cizí zemi...

reliquie

Po matchi století mezi Dempseyem a Carpentierem potkal se Old Timer v Paříži v „Sale Wagram“ s Descampem, managerem poraženého Francouze. Descamp se po této strašné katastrofě tak dalece zotavil, že byl opětne tím starým nezmarem optimistou. A vyprávěl: Nuž tedy, Georges byl Dempseyem poražen, ale nemyslete si, že je snad zničen a musí dáti ringu vale. Odpočine si řádně a zotaví se, bude fightovati a ukáže světu, že je tím starým Carpentierem, co býval.

Pomyslím-li na to dues, kdy jsme milionáři, máme auta, vily a vše, co náleží k životu grandseigneura...

Jak jinak to bylo před 11 lety. Neměli jsme auta ani vily, sotva peněz na živobytí a přece jsem nikdy neztratil důvěry v něho, nikdy jsem nepochyboval, že jednou budeme tam, kde jsme dnes. Jak pravím, tenkrát se nám vedlo hnusně a vzpomínám si, když mi poradatel Lerda z Lensi poslal telegram, ve kterém nabízel Georgesovi 20 franku za match s Gloria, byli jsme opětne zachráněni. Bylo 20 franků za match a Gloria v 8. kole k. o.

Nechtěl bych tento telegram ztratiti, ie mi posvátnou relikvií. A ještě jiná památka:

Pln nadějí jsme odjížděli za „velkou louží“. Celá Francie, co pravím, celá Evropa se dívala na Carpentiera s důvěrou a doufala, že Dempseyovi mistrovství světa vyrvé.

(Pokračování.)

Kamarádi

kupují jen dobré, výkonu schopné a při tom levné gramofony za Kč 439.— a desky všech původních značek od Kč 20 — v gramofonovém bazáru v Praze u Wilsonova nádraží.

Rugby

nová sportovní obuv
 model Red Kč 90.—
 „ White „ 90.—
 „ Neutral „ 84.—
 „ Brown „ 84.—
 Količkovaná o 8 Kč levnější.

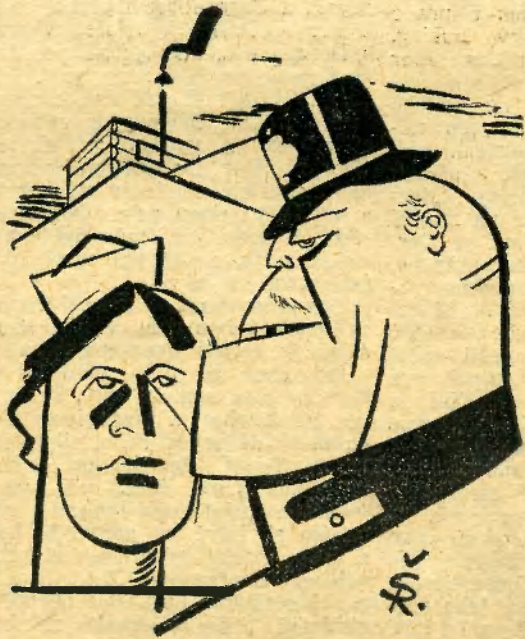
Generální zastoupení
Canada
 Vinohrady, Šafaríkova 1
 Katalog zdarma.

Jaro přichází
 máme pro Vás něco
 nového.
 Vyžádejte si ceniky.

„CANADA“
 Vinohrady, Šafaríkova 1.

„Kde máte papíry?“
*I vece tramp milý, předobry: „Odpus-
 tějí, ale já cestuju inkognito.“ Jim T. v.*

— Johnny, já se dám ke skautům.
 — Neblbniž... proč?
 — No, představ si tu krásu, lámat
 větve, zajíce chytat, papíry pohazovat a
 žádnéj ti nic neudělá. Fšcko se to pak
 svede na trampy.

Sport Lesalov

PRAHA H., Vodičkova 23.

Hlavní sklad trampské obuvi guměné, značky „Hood“
 (od Kč 19.—, Kč 29.—).

marko: jarní verše

Velikonoční pomlázky,
 milenci hrají na válku
 vojáci zpyšněli bez lásky
 a milovali na dálku.

Pálměsíc z olova
 a duben, měsíc z křišťálu,
 nejsladší slova cukrová
 se rozlynula po bálu.

Zmatek nad zmatek
 básníci hlavu ztratili,
 zelené balonky připluly nazpátek
 na konec idylly.

Verše o jaru,
 sluneční kotouč z niklu
 milenci plní rozmarů
 odjíždějí na motocyklu.

Na trat' byl přidělen nový konduktér.
 Na každé stanici si přečetl tabulku a pak
 dle předpisu vyvolal jméno stanice. Při-
 jeli na zapadlou zastávku, kde byl nápis
 už tak poničený, že ho nemohl rozluštit.
 Přistoupil k tabulce, ukázal na ni prstem
 a vyvolal: „Jestli sem někdo jede, tak je
 to tady!“ co.

V Parláskově lavici něco podezřele za-
 škrvě. Učitel skočí skokem levím: „Cos
 to udělal?“

„Prosím, mně zavrzala bota!“

„Bota? Tak to udělej ještě jednou!“

Parlásek nic.

V tom se hlásí soused: „Prosím, on
 nemůže, on je bos.“ Jim T. v.

Dal sedlák trampovi kus chleba. Ten
 po něm mrkne, slzy mu vletí do očí a za-
 pláče: „Chudáčku, ty musíš být starej!“

KANADKY

Dullbox a	170 Kč
Dullbox b	150 Kč
pro jaro	120 Kč

KEDSKY,

lehké, pohodlné s koženou podešví Kč 75.—

u J. Fialy,

výroba sportovní obuvi Vinohradý, Nerudova I, 8.

Géza včelíčka: na okraj návratu bobovi z hurikánu

Motto: Život je tulacký neklid.

Především, můj drahý Bobe: vítám tě opět domů. A nejdříve bylo mně poděkovat ti za ten krásný článek, který jsi mi věnoval, jehož dedikaci však u vas v redakci z průhledných příčin a z „čistého kamarádství“ pochopitelně škrtili.

Čel jsem tvoji reportáží nejméně třikrát a byl jsem v duchu znovu v těch místech, kde jsem před třemi lety cájdal.

Bobe, pamatuješ se, jak jsme se spolu loučili? Jak jsi mi na rynku u Husa zarval s Hadžim své poslední „jura“? Kamarade, vim, vypadl jsi za humna mílené vlasti stejně jako já, pln hladu po dobrodružství, co romantický, „drsný severan“, abys v dalkach, v slunečních barvach východu, v zapomenutých puťkách světoobčanských přístavu usedl za stůl nad baňatou lahvi sladké mlhy, ty a tvůj hladový, divoký smutek, — „druh tvé duše tulacké“....

Bobe, kdysi jsem udělal báseň, jež nesla nazev „Život je tulacký neklid“. Tento nazev stal se pak trampským heslem, s nímž se moje oči setkávaly na starých kytarách a v osadních knihách. V té době mne tulacké touhy naplňovaly až bolestí. Chtěl jsem perorovat život jako filmový pas, každé chvíle si moci pustit do očí tu nebo onu dobrodružnou epochu.

Ale dnes, Bobe? Co všechno se za tu dobu nashromáždilo v lidských očích?

Varnenská pláž pašourů, Plovdivské zemetresení, carská paráda v Sofii. Zříceniny katedrál Svaté Neděle, která byla dynamitována bulharským proletariátem. Bída stambulských nevěstek, dřina rybařů na Zlatem Rohu, ve Smyrně vedli na řetěze ukované lidi, ne, to nebyli lupiči, ani vrahové, ale stavkující dělníci, padající hladu, v Somě turecký četnický kapitan (mluvil pouze turecky) byl panem celého města, starci, sedící u měšity, vstávali a klaněli se hluboce. Pak Lom, smutně slavné město na Dunaji, kde před několika lety bulharští vlastenci sestřelovali zajaté dělníky kulometry do vln, v Marseille jsem slyšel senegalskou píseň od děti svobodné divočiny, od děti, vytažených z rodných kraalů a sešněrovaných do mundurů „civilisace“.

Marseillský „Notre Dame de la Garde“, „hračkařský kram“, kostel, nesmyslně zdobený, Tunis, bílý burnus prorokův, orientální kouzlo a krysy, na Tourbet el bey tanci břišní tance, chudí spějí celou noc na dlažbě, přikrytí nebem (to jsou také trampové, Bobe, a také míchají do politiky, neboť nadávali Francii a proklínali bitou civilisací), jednou denně jedli chléb a kysele mléko, zmohonasobené vodou, jsou to ti, co asfaltují v pekelných dnech silnice. Nomádi, Arabové, Kabylové marně se snaží setřásti francouzskou nohu se svých zad, v Alžiru kračci cizinecka, smečka zoufalca, vrahu, ubožáků, šileně střilející po stejně zdeptaných a hídnych jako je sama.

Bobe, neviděl jsem celý svět, viděl jsem jen nepatrně, zavšivené jeho kouty, ale stačilo to, aby se romantika života stala preludem, neboť pod slunečními barvami chvil se černa kresba útisků, nasílí a křivd, pachaných mocnými na chudých tohoto světa.

Jak byla pašoury zhodnocena lidská práce, vaše práce? Deseti piastry! — S nasazením vlastního života jedeš, kamarade, ty a Hadži, trampové nejskutečnější, pod vagony. Proč? Poněvadž není peněz, a vám (vám, lausným trampům) zachtělo se uvidět věci, dalky, směry, jež jsou vyhrazeny jen velkoobchodníkům, filmovým hvězdám a zahraničním ministrům.

Pak jste viděli něco krásného: Turecký kriminal. Vězně, obviněné z komunismu. Ach, hoši, snad jste se

nekleli? Moji drazi trampové: To je přece nejvšednější udalost světa! A bílé vlasy. A vši. Ale nezapomeňte: Kemal paša rovna se demokratická republika. Nakonec přišel zlatý hřeb programu: Do dvou provazu ruce a — již vam vtloukali do těla tureckou demokracii.

Bobe, zase jsme se setkali. Ty jsi mi jen řekl: „Gézo, ani mnoho nemluvim. Ty viš, a druzi by nevěřili.“ — Stiskl jsem ti ruku. Myslím, že jsem ti porozuměl.

Správně píšeš: „— — — jak rad bych psal jen samé krásné příběhy, ale život je tvrdý a neuposlyvuči nam...“

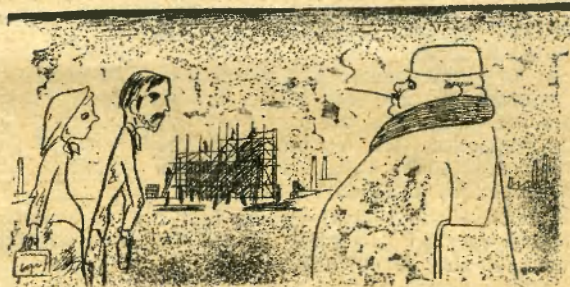
Život je rozbitý střevic, vyhneš-li se blatu, maš to dobrý. Ale, Bobe, jednou se nebudeš moci vyhnout, do blata šlapneš, a tu začneš přemýšlet, proč tvůj střevic, střevice tvých druhů jsou děravé, proč jiní mají dobré boty?

Tim okamžikem, jak začneš takto myslet, jsi tramp, pěstující politiku! A zasloužíš, aby ti kamarad Spook Rauch, autor článku „Heleď, trampě“, nepoau ruku. Neboť opravdový tramp se všemu chechtá, a je mu lhotejno, teče-li mu do střevice či ne

Bobe, vrátil jsi se nějak zamklý. Maš jiné oči než dříve. Viděl jsi dno života. Co myslíš, je život setkan ze slunečních barev? Je banatou lahvi?

Přijmi, prosím, tento článek, věnoval jsem ti jej, neboť u nás se neškrtá dedikace kamaradu, byť i z druhého břehu“.

Ahoj, Bobe z Hurikanu! Kamarade!....

**Nejzdravější jsou každodenní procházky
nu čerstvém vzduchu!**

**Trampa bolí každý úd,
nenosí-li botky Hood (húd).**

**K dostání ve všech větších závodech sportovních
a s obuví (od Kč 19.—, 29.—).**

vašek káňa:

pasáci, flinkové a tuláci

Karel nebyl papírovým, zhýčkaným klukem. Na svoje mládí byl příliš chytrý a vyznal se v lidech lépe, než starý věhlasný znalec lidí. Prošel všemi humánními ústavy, které k blahu lidstva vymyslely moudré hlavy vládařů, zákonodárců a lidumilů vůbec. To byla jeho škola.

Z nalezince putoval s jménem, které mu tam dali, do sirotčince, a ve čtrnácti letech do útulny pro učně, kde myl podlahu, přišíval patentní knoflíčky na papíry a při tom chodil se učit do fabriky soustružnictví. Nikdy si nestýskal, protože i při těch fackách, poskytovaných mu mistrem i „vychovatel“ v útulně, najedl se alespoň chleba a špíny, které se říkalo honosně polévka. Karel nebyl náročným a dovedl vydržet leccos, nad čímž by si jiný kluk zoufal, ale když se doučil řemeslu a z útulny ho vyhodili jako jinocha, který se už může sám uživit, nevěděl, kudy kam.

Sešedesát korun týdněho platu ve fabrice bylo příliš málo, aby se mohl z toho šatit, stravovat a platit podnájem. Oko sociální péče sice nad ním bdělo neustále a „sociální pracovnice“ se předháněly v poskytování morální pomoci jeho chlapeckému, nezralému mozku. Hmotně Karlovi nepomohla ani sociální péče, ani kdo jiný.

Když si tam přišel stěžovat na svoji bídu, říkali mu pokadě: „Setři a musíš se penězi vyjít — nemůžeme přece hmotně podporovat dospělého hochu. — Jen se snaž a uvidíš, že to půjde.“

A Karel se tedy snažil.

Ve fabrice si udělal s kamarádem náradí a na sociální péči přestal chodit se stížnostmi. — Jedné krásné noci vyboural společně s kamarádem nedobytnou pokladnu v tovární kanceláři...

Pak už ho na sociální péči přivedl detektiv. Slechny nad jeho zločinem prskaly až... hanba mluvit a Karel putoval k soudu.

Šlo to bez mazlení, jako po mýdle. Páni uvažovali o polepšování, ale pro tu už byl Karel příliš starý. Bylo mu tehdy přes osmnáct a do „vychovatelny“ berou provinilce, jen pokud nepřekročil osmnáct let. Avšak dostanou-li tito páni do rukou mladého zkažence, nezůstanou nikdy v rozpacích.

Naměřili Karlovi čtyři měsíce žaláře a po odpykání tohoto trestu ho „přeložili“ na tři léta do donucovací pracovny, aby se polepšil.

Karel vysloužil a dnes a dnes, po třech letech, stojí jako dvaadvacetiletý na nové křižovatce života. Rajtárna ho nepolepšila. Věděl teď lépe než kdy jindy, že do fabriky nepůjde. Bude se flinkat a sem tam sežene si nějaké lehčí švindl nebo betonovou mordu, aby měl sortu. Byt a nějaký švindl si najde až zítra.

Zamířil nejdříve na policejní úřad, aby ohlásil svůj příchod a přijal pomoc v podobě špehujícího jej fizla. Budou se teď o něho starat, aby v životě nezakopl...

Vycházel z policejního úřadu se spokojeným úsměvem. Ve vedlejší ulici narazil na pána s černou bouřkou na hlavě.

Karel ho poznal.

Otočil se k němu zadnicí a dělal, jako by si uvazoval šněrovadlo v botě. Pán v bouřce díval se teď na vyšpulené pátky jeho zadnice a Karel, zůstávaje v této pozici, hleděl na něho otvorem mezi nohama.

„Jen si mě vklepni, šakale — snad mě poznáš i podle zadnice!“

Pánovi se tato hra zdála hloupou. Popošel ke Karlovi a zaklepal mu na rameno.

„Vítám tě, Karličku — podívej, nehraj si se známějma tak blbě na schovávanou.“

Karel zastrčil konce šněrovadla do boty a napřímil se.

„Sakramentská kanička, to už ji dneska po pátý uvazuju... Áá, poklona — pan inspektor. Buďte zdrav, pane inspektore; kdo by si pomyslel, že vás potkám. Právě jdu od vás...“

Pán spolkl jeho „udělané“ překvapení a černý knírek se mu pod nosem nadsdvíhl.

„Dokroutil Karliček, dokroutil?“

„Jo, jo, pane inspektore, dokroutil trojku v rajtárně. Děkuju, pomoh ste mi k hezkému zavopatření!“

Bouřka se dala do smíchu.

„Vidíš, ty parchante, a tos to vyčih eště lacino, nebejt toho, žes byl eště kojeneč, mohls fasovat pětku!“

Karel mávl rukou.

„Jen to nechte, našpuntili ste mi to za takovou blbou mordu pěkně!“ —

„Hm, hm — a co teď; máš něco v pácu? — Viš, nákou nařádnou káču...“ přihmuřoval oči pán v bouřce.

Karel se hlučně rozesmál.

„Co vás napadá, dyk sem teprv dneska vypad a pak — nemám ani nádobí.“

„No, to už si vobstaráš, seš vodborník.“

„To teda asi ztěžka, pane inspektor. Já sem teď na dobrý cestě. Půjdu dělat do fabriky, třeba za padesát korun tejdně. Teď sem polepšenej člověk.“

Pán v bouřce mu podal ruku.

„Pacholku, nevěřim ti, ale měj se dobře. A kdybych tě měl jako moc vidět, že se flinkáš, tak ti radím: Zdrchej se mi raděj z vočí, ať tě nevidím, nebo...“

Pán v bouřce zmizel za rohem a Karel zasykl, doprovázeje ho vražedným pohledem:

„Ty seš hezkej pán — hned první den na mě lezeš jako šváb do půllitru v hospodě. Seš vedle; to ti pišu...“

Vyňato z knihy „Pasáci, flinkové a tuláci“ (nákl. Boreckého). Tato druhá kniha Vaška Káni (Standy Derveše) právě vyšla a doporučujeme ji kamarádům k přečtení. Je k dostání v naší administraci a podepsaná autorem stojí pouze 9 Kč, poštou 10 Kč.

Kamarádi,

takto vypadá celokožená ideální a lehkopravitelná obuv

Old Tramp

Noha se Vám nepaří jako v gumové obuvi. — Žádejte ve všech sport. závodech neb u výrobce

Huml — Karlín.

Rokycanova 25.

Tel. 263-27.

Poudám své skvav: „Že v tom Trampu bejvalo dřív lepší čtení?“

Odpovídá skvav: „Ba bejvalo, ale než si tam začal psát ty!“

Pochutnáte si, vezmete-li s sebou na tramping

Pléringovou dršťkovou polévku v kostce.

Žádejte všude. Cena kostky na 3 velké porce Kč 3.—

tranta Šerif:

povídky o špatných dětech

V.

Slávce bylo šestnáct let, když na ni kluci počali pokrikovat „zbouchnutá“. Chodila do fabriky se svým špičatým životem a vychrtlými tvářema, na nichž ruženec studu se mísil se žlutými skvrnami. Její chudokrevná postava byla štvána ulicemi zraky čumilů, její bolava duše narážkami sousedek a kopanci, jež jí uauel otec, který slíbil, že ji kopne vždy, když ji potká.

Krčila se proto doma v koutku po svění příchodu z práce, aby rano rychle opět vyběhla. nežli se dostane na dosah jeho nohy. Když pak už nemohla chodit do práce, kde aspoň kamaradky dovedly říci par dobrých slov, sedala celý den na kopci za městem u hřbitovni zdi, kde šumělo zrající obili a byly cítit ztuchlým zápachem tlem staré věnce, vyvažené sem hrobaři.

Byly doma tři děti, sama děvčata, a ty dvě mladší donášely sestře oběd i kavu s chlebem na její místo za zdi mrtvých, plakaly zde a vypravěly, jak otec uhořel zase matku nebo rozbil talíř. Chodil do sklárny, kde byl topičem na noc a proto se Slavka vracela až po jeho odchodu domu, kde jí opět vítala pláčem matka, jež proklínala toho lotra, co jí do toho přivedl a udělal nešťastnou celou rodinu.

Byla vždy hodné děvče a dobře se ve škole učila. Nezučastňovala se nikdy opizdlých řeči nebo her ostatních dětí, protože doma bylo více času dohlédnouti na ně a otec její, který nepil, dbal velice na své tři dcery. Byla dětskou čistou přítelkyni Pepika Kozu, který se nyní učil zahradníkem, na druhé straně hřbitova, a nikdy se nedala zlakati k svináčnám a krádežím, jež děti prováděly.

Když jí bylo patnáct let, byla již vyspěla, a pak přišla do rukou Lády Hrušků, periferijního krasavce černých, blýskavých očí a rudých tváří, který byl stár již dvacet let, dovedl krásně tancovat, a jehož vlasy se nad čelem točily v tvrdé prsteny.

Jednou odpoledne pracoval Pepik na hřbitově při opravě hrobů a když potřeboval kus drátu, přešel zed, kde si jej chtěl vymotat ze starých věnců. Setkali se zde, a ona, majíc zkřížené ruce přes své vystouplé břicho, seděla v travě s nohama rovně nataženými a vyprávěla mu, jak měla Ládu rada, jak jí prosil a slíboval a pak jí vylákal sem za tu zed

Libal jí a žadonil, a když už se setmělo, zapasila s ním zoufale. Nutil jí a držel, ou jí i prosil a vyhrožoval a ujistil, že se nic nemusí stát, když se dá pozor, a on že tomu rozumí. Měl vždy štěstí u děvčat a neodolala mu žádná, která s ním šla sama, a děvčata, jež žila v malých bytech plných nedostatku, kde padala tvrdá slova mezi otcem a matkou, kde vládla bida a nedostatek s ním chodila rada

Jejích mladá srdce hladověla po sladkém slově, po pohlázení, a ony věřily každá, že její láska bude mít více štěstí nežli té druhé. To věřila i Slávka, jež po první proplakané noci chodila denně na známé místo, kde se scházeli, a pak již neplakala a nebála se ničeho, až se stala změna s jejím tělem.

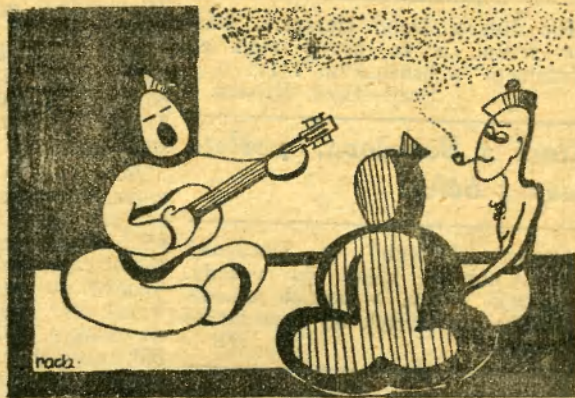
Nemohla tomu uvěřit a nechápala, jak je to možné, vždyť Láda jí tak ujišťoval. Už se ale spolu dlouho neviděli, protože on dělá pasaka zrzavé Lidě, která mu dává hodně peněz a koupila mu krásné šaty. Nemuže to také nyní pochopit, jak může spat s dírou, na které se vystřídá za noc několik chlupu hořky jí už radily, aby jí polila víriolem a sousedky zase vyčítaly matce, proč to nenechala holce dát pryč pěkně z kraje, hned jak na to přišla, ale to už ona byla ve čtvrtém měsíci.

To všechno povídala příteli svých dětských her a pak, když skočil zpět za zed, dávala se dal tupě na protejši vrchy, jak běží vlny po lánech pšenice.

Za tři dny viděl Pepik na silnici stát vůz ochranné stanice a zřízenci obcházeli s nosičky hřbitov, klopýtající za zdi o draty kytic a nakupeného zde neradu. Pod bílým prostěradlem ležela Slavka a za nosiči nesl strážník v uzlíčku mrtvolku děcka, jehož hlavu rozrazil matka o hřbitovni zed dřive nežli jí našli lidé ve mdlobách.

Z uzlíčku kapala krev a baba, prodávající u hřbitovnich vrat knutky a olej, lečela, že ta svině má za každou tu kapku dostat sto ran přes diru než jí oběsej.

Souzena nebyla, protože přišla do blázince, kde si pobyla dva roky Děla kurvu.

- Proč Pepik tak smutně zpívá?
- Opustila ho holha.
- Proč?
- Doporučoval jí novou metodu pro shleslé poprsí.
- Kterou?
- Chodit po čtyrech.

TOV a MERRIDONA pořádají
dne 22. dubna ve velkém sále
JEZERKY v Nuslích potlach.
Vstupné Kč 1.10.

— Obžalovaný, chcete ještě něco podotknout?

— Jo, jábysem prosil, slavný soude, aby ta doba, co mluví můj obhájce, mně byla odečtena z trestu!

co.

Jede tramp na kole po chodníku. Policajt na druhé straně volá:

„Haló, pane, nejezděte po chodníhu!“

I rčí dobrý tramp: „Ale dou, nelejou, dyť se tady jede docela řácky.“ Jim T. v.

drby z osad a čundrů

deset nových osad
bude registrováno
až v příštím čísle!

Ustavení hlási: Osada Golgardia, Husovice.

Rio Negro, Dolní Heršpice, hlási své trvání, a že pevně stojí za „Trampem“ a brněnským TOV. Šerif—Ggol—Kristus.

Kluci z Benešova, poslete časy z běhu!

Osada „Turksib“ v Duchcově přijme několik kluků do vosady. Příspěvek mírný, v mezích zákona. Potlachy ve čtvrtek na Fortschrittě (Pokrok). TS.

Bakunin, známý demagog ze severu, zas blbne v Trampu a žádáme slavnou redakci, aby si ze sebe nechala dělat šprfouchlata tímto „neznámým vlastencem“.

Osada Turksib.

Upozornění.

Sběrací listiny jsou rozeslány a pospěšte si se sbírkami, neboť kamarádi odjedou již co nejdříve. Po odesání peněz složenkou, neopomíňte zaslat v dopise též sběrací listinu. Na spoustu osad i jednotlivých kamarádů nemáme adres a vyžádejte si dodatečně sběracích listin.

Trampky a trampové!

Slyšte hlas kamaráda, tonoucího v moři pačourské mastnoty a ozvete se! Rád bych se seznámil s několika dobrými trampy a jejich prostřednictvím i s opravdovým trampským životem, ale široko daleko nikoho takového nevidím. Proto se ozvete, ať vím, komu mohu psát, po příp. vás navštívit na svém prázdninovém čundru. A zvláště ten, kdo by mi mohl dát informace o čundráni po Německu (Karel z „Omahy“?)! — Pište na značku „Trampstudent“ do „Trampa“!!

redskin ze „seamewu“

bagir

Jó, holenku, Bagir, to byl kluk! Škoda že, mizera, vodjel do Argentiny... Bagir měl všechny dobré vlastnosti, ale — rad chlastal. Jinak hrozně dobrý kluk a musím na něj často vzpomínat, pač to ovia vlastně moje druhá matka, lepší řečeno vychovatelka. Nemyslete si pod tím slo-

vem nějakýho zženštilýho kluka. Depak. Bagir měl svaly jak jelita a stačilo, aby trhnul někomu jednu po hubě a postřižený se marně probíral pul hodiny z mrákot. Jó, takovej byl chlapík... Proč se mě vlastně Bagir ujal? Při jedny příležitosti, isa štěně črnactiletý, vytah sem najednou pullitr černýho. Bagir, který si mě dřív valně nevšímal, to zhlid a poudá: Krucaj cucaj, z tebe možná udelam radnyho kluka, pač kdo rad v mladi chlasta, z toho se stavá obyčejně spravný člověk.“ (Viz Eman Trojan.) Nechci se nýčkon honit, ale snad se mu to podařilo... .

Jó a vod tý doby ovi všude se mnou. Jak sem už dřive poznamenal, byl sem kluk smotnej... Deme po ulici. Bibě vlezu pod elektriku. V posledni chvíli kdo mě strnul? Bagir. Skočim do vody. Začnu se trounit. Vytah mě? Bagir. Dal sem se zapsat do Sokola. Nařackoval mi? Bagir. Mě, rozmazlenýho slabouše, před klukama brani? Ovsem, ze Bagir. Zkrátka: Bagir, Bagir a zase Bagir. A nejvíc se radoval, kdzy sem po prve zmlátil jakýhos holomnuka? Bagir. Von to byl, kterej mě po krutým boji s matkou, která se vo mě bála, dostal na prvni čundr. Bagir mi dal vlastně přičuchnout k trampingu... Při tom všem nezapomněl vždy zjistit, jestli mám pořád slaný játra, což vyznělo k jeho velkému uspokojení vždycky kladně... A nýčkon, kdy mam příležitost, abych mu všechno to dobro vodplatil, mizera tuláčka vodjel do Argentiny. Však hanbu, alespon co se týče toho chlastu, mu úste nedělám.

lord:

svoboda na ruby

Vzduch, rozžhavený sálařicím páprsky červeneho poledního slunce teteil se horkem a mrtvé, těžké ticho přehlušovali jen občas jednotvárným zvukem cvrčci, zapadli po obou stranách silnice ve vlnicím se obilí. Nikde nebylo k spatření živé duše, zvenení lidé odpočívali skryti v chládku rozložitých farem. Země, zmalátnělá, těžce oddychovala a šedavý prach, který byl na ní usazen, přímo žhnul pod nesnesitelným vedrem.

Mezi staveními, někde dále, ze spleti keřů a stromů, ozvalo se náhle několik huňvivých výkřiků, volání a potom neurčité hučení zmatených hlasů. Chvilí setrvalo na místě a potom se široce rozléto mezi stavení, nabývající síly a měnic se v zlostný, podrážděný řev. Zároveň vyvalil se z uličky na silnici houf lidí, jako divoká lavina. Zdvíhali hole i zataté pěsti nad rozčuchané hlavy a tvořili velký půlkruh, v jehož středu, uvázan na pravou nohu, lo-pýtal vzlykající černocho. Konec pro-

vazu držel člověk asi v třiceti letech věku, vysoké postavy a rozšklebené, brutální tváře. V druhé ruce třímal hůl na voly, kterou občas negra dloubl, při čemž ubožák dělal bolestivé poskoky, které byly s posměchem davem kvitovány. Bylo zřejmo, že se ve smečce probudila bestie, neboť každý projev bojesti provázela ječivou radostí. Hrubě klnuli a sřilali, při čemž jejich básníci hlasy protivně přeskakovaly do fistule. Nejbližší pak uštěřovali černocho prudké kopance, po nichž týraný nemohl popadnouti dechu. Zmučený, zesláblý, několikrát upadl a ležel zpocený na tvrdé zemi, ale hned několik obušků donutilo ho k další cestě. Tyto údery šly do měkkého lidského masa a jejich tlumené nárazy měly v sobě cosi hrůzně příšerného. Celá cesta odsouzeného byla znamenána kaluží krve, která se hned mísila s vyprahlým prachem.

Jakýsi muž s širokým kloboukem na hlavě, rozhalenou košilí a tmavou vestou, na které se odrážela žlutavá hvězda, přicházel jim vstříc.

„Co udělal ten člověk?“

Vysoký chlap s provazem v ruce postoupil o krok kupředu:

„Sedíme s rodinou u stolu a obědváme. U druhého seděli dělníci, nikdo nezustal venku. Před chvilí upozornila mě žena na šrainot v přístěnku, ale odbyl jsem ji. Co tak úme, ozve se šustot po druhé. Žena do mne začne strkat: Hni se, jsou tam zloději! Odbyl jsem ji po druhé. Blázen, v poledne zloději. Vtom však v síni něco upadlo a žena sama jde se podívat. Otevře dveře, zajde a za chvíli již slyším křik: Pomoc, sem, zloději! Vyskočíme a uškáme všichni. V přístěnku se rve má žena s tímhle černým psem, který jí chce utécti. V jedné ruce už držel ukradené maso a druhou se bránil. Uviděv nás, praštil ženu do tváře (on, černá svině — bělošku!), tak, že se až zapotácela, a skočil ke dveřím, chtěje uprchnout. Na štěstí dveře se otevírají na obrácenou stranu. Zdržel se tím a my ho chytli. Ukážete teď drzé bestii — ukázal prstem na negra — co to znamená, krást a při tom tlouci!“

A kopl při tom černocho do žeber, až se skulil na druhou stranu. Zvedl prosebně velké hnědé oči a teď bylo vidět, že je to vlastně ještě zcela mladý hoch. Zavěšoval se zraky s jednoho muže na druhého, hledaje úzkostlivě sebemenší známku soucitu. Spoutanýma rukama marně se snažil obejmouti kolena svého mučitele.

Spíše s vědomím povinnosti než z milosrdenství prohodil šerif:

„Měli byste ho odevzdat soudu!“

„Hm, blázne, posadí ho na chvílku a pustí ho. Půjde pak krást znovu. Ne,“ dupl rozhodně, „ty nám nepřekážeš. Jsme dobří lidé, ale svého majetku si před sběhí uhájíme!“

Šerif pokrčil ramenoma.

Dav se s hulákáním znovu hnul a smýkaje černochem po zemi, odbočil pěšinkou k širokému stromu rozložitých větví. Černoch stále s krvavými koleny usedavě plakal. Na jeho zoufalý pláč, nářek a prosby odpovídáno bylo zběsílým řvaním a nadávkami. Žádná moc už nemohla pomoci mučedníkovi. Soudili ho už ne lidé, ale netvorové se spravedlností divokého štenství člověka.

Udělána z provazu oprátka a vhozena mu na krk. Přes to, že černoch věděl, co bude, snad z hrůzností okamžiku, vyzdvihl svázané ruce nad hlavu, vytřeštil oči až v sloup a divý hrůzou, šílící strachem vyrazil ze svého hrdla řev tak úžasný, že rozčísl všechny vůkolní vzduch. Byl to také poslední zvuk, který vydal, neboť v zápětí jeho tělo vyzvihlo se na dva lokty od země. Nespoutané nohy široce vyrážely, ruce mimovolně se zvedaly k staženému hrdlu a ústa instinktivně lapala po vzduchu. Na znetvořených, křečovitých tvářích stékaly dvě velké slzy a chvěly se na konci brady. Ještě několik záchvěvů těla a bylo po všem...

Sířena vydala ze sebe pronikavý řev a stroje vůčihledně slábly. Cestující vyběhli na palubu a rozčileně pobíhající tísnil se u zábradlí. Nesčetná kukátka klouzala po ohromném ploše moře a utkvávala na jednom bodu. Sířena se zatím rozřvala po druhé a po třetí...

Žádná katastrofa! Žádné neštěstí. To jen ohromná loď přibližovala se k břehům Ameriky a cestující obdivovali v dáli nejasně se rýsuující postavu. Symbol Ameriky — sochu Svobody. Slunce se chovávalo za mraky a vlhká šedá pára počala vstoupovat z vody. Mísila se s kouřem nesčetných továren a zahalovala skorem celý vyběhající břeh. V něm ztrácela se pomalu i socha Svobody, nejprve podstavec, pak půl těla a na konec byla vidět jen vztýčená ruka s pochodní. Pak i ta zmizela a na všechno položil se tmavý závoj noci. Někdo stříkl na nebe několik hvězdiček. Byl večer, svátek Svobody...
lord.

Redakční vzkaz:

Posílejte fotografie a fóry!

Tramp — Gentleman.

Ta dvě slova se hodí dohromady, jako pětrolej do majonézy, přes to, že jsem již od nějakého blbečka četl mekání (v „Trampu“ to ovšem nebylo), z něhož vyzářovala chuť býtí mesiášem těchto zrud. Na potlach Dvou vrchů, jenž se zvrhl v úplnou slezinu, přišlo asi pul druhé stovky trampů, ale nebylo možno mezi nimi ani jednoho gentlemana nalézt, kdyby se člověk rozkrájel na nudle. Byli to jenom „zlatí kluci“; poctiví a úpřímní, ukáznění i veselí, na něž se nezapomíná, byli to poctiví kamarádi od toho nejmladšího Benjaminka, až po brejlatou staršínu, jenž přicajdal odněkud z Chlumce a je přifařen k Old Michiganskému Frantovi Karešovi. Přišli kluci z horoucích pekel a většina z nich šla pěšky. Seděli kol ohně a zpívali v sobotu pod hvězdami a v neděli docházeli noví až do večera. Ráno se vstávalo do líjaku a pak byli odstartováni bězci, to větru a bláta, jež se lepilo na nohy a oni všichni dobehli. To byli kluci ze železa a je nutno tvrdit, že dobehli všichni, třeba, že to není úplná pravda. Ta nepravda se nazývá osadní šáman Venca Kraus, jenž se vrátil s toho důležitého důvodu, že zapomněl deštník a ono tak nestýdatě lilo. Odpoledne se potlačilo v Louňovicích, kde se skvěle uplatnili Benešoviáci svoji sebranou kapelou s svým primásem Sedivcem. Zde se též křtila nová osada „Rudý Don“ a vystřídalo se asi deset řekníků, kteří za úplného souhlasu všech zúčastněných se hlásili do řad dělnické a pracující mládeže. A pak se řádilo na židličkách a pod židlemi a primát měl ovšem Šáman, jenž visel u stropu na háku místo lustru. Potom byla předváděna scéna „Divčů slezinu“, při níž deset statných maníků muselo držet Šnečka, za nohy i ruce a hlavně za kušničku, jež připomínala tak něco mezi šicím strojem a kulometem. Hrlo se a tancovalo, zpívalo i kanadilo, a pak opět vzplanul velký oheň na osadě Kamarádů vy všichni. Tam pod Dvěma vrchy je velký kus spáleného dřeva a hromada šedého popela. U něj sedí osadní pes, jehož iste živilí a feka utíká do neznáma jako jste odešli vy. Jestli se vám kluci, něco nelíbilo, zapomeňte. Jestli vás něco zabolilo, odpusťte. Nezapomeňte však na to, co jsme si slíbili když vycházel měsíc nad velkým vrchem. Ta voda se íc nevrátí, ale my se sejdem zase, třebaže nejsme gentlemani. Jsme kamarádi. Ahoj!

Franta Šerif.

Osadní pošta.

Co jste to udělali...

Osadě čtyři, San Pedru, Charašó, Jukatan, na Zlaté řece.

Jako strašný hák na bradu zastihla mě zpráva, že jste začali „politisovati“ a údolí „Chrastících duchů“ dostalo nové pojmenování „Záživé údolí“. Proč jenom, kamarádi, dávejte prohlášení, že uznáváte ten či onen list (časopis) za váš oficiální (úřední). Je naprosto lhotejno, který časopis uveřejní vaše zprávy o vaší činnosti. Vzpomeňte si na případ kam. Černocho-Karpíškova z osady „Petro“! Nebylo to již jednou výstražné znamení, že máte na mysli osobní záležitosti? Zjiťte opětně jen sobě a našemu údolí v tom kamarádkém životě, ve kterém jste žili, když jsem ještě mezi Vámi dlel. Vzpomeňte si, Jirko a Karle, Šerifové, co jsme si jednou na cestě do chalupy vykládali. Ať již se jmenuje údolí jakkoliv, nejdete se strhnouti pro tu či onu věc. Či snad jste udělali prohlášení pod nátlakem? Jendo z Yukatanu, dobrý kluku, gentlemane, co tě jen přinutilo k prohlášení? Nejsm nikterak proti časopisu, který dělá čistě jen transpouskou politiku a hájí zájmy celého trampingu, ale proč vyslovujete též ty prohlášení? A na konec mým klukům O s a d ě č t y ř e „O t ě e p ř e p e ě l i v ý“, vzpomenou si, ptal jsem se jich, když jsme se sčuchli, s Harburdem a Salaguardou, pro který časopis se rozhodnem. Naše víra a vše, co jsme mluvili jen kamarádství a nic více. Nechci vám mluvit do svědomí... Kluci, odvolejte, než bude pozdě a vykašlete se na nějaké populární kanadské žerty. Vám do hrobu černého věrný Feldkurát.

V Brně, 10. dubna 1931.

Prohlášení!

Žádám kam. S. a Sakala z Brna touto cestou za prominutí mého přehálení na brněnské slezině, konané dne 13. II. t. r. Toto prohlášení činím rád a mohu konstatovati, že jsem se o jmenovaných přesvědčil, že jsou dobří kamarádi, a tudíž mé dřívější prohlášení odvolávám.
Feldkurát Katz.

Osadě Petition!

Hošové, jste první na Brněnsku řádní tramp. Vafčí dík za vše, co jste pro tramping učinili. Brzy vás opětně navštívím. Na poslední schůzi jste nebyli! Už k vůli mně jste mohli přijít. A co delegát do TOV? Vyšlete snad, nebo použijí hever či něco jiného?
Feldkurát.

Něco o Píďatech

Kdo by neznal slovo Píďa a nikdo na světě by při pomýšlení na slovo Píďa nezapomněl na neroluzné jméno Pešek. Tedy Píďa Pešek. Slovo Píďa nevzniklo snad v písničky Píďího lupky, hupky okolo chalupek ani snad od „tailorových ohňů“, ale čistě od maličkého sportovce Jirka Peška, který tenkrát před 12 lety (to ještě tanço a Astorka nebyla) udivoval všechny svým talentem i prvotřídními talenty, jak v lehkooletice i později v boxu. Na hřišti byl mezi sportovci skutečně malý jako colík a když jej starší trainer Honejser volal k některé atletické disciplíně užíval, v marné touze by jej mezi ostatními objevil. Jmen: „Puntó, Puntíku, Pindíku, Pindó a konečně Píďo akdyž jej svým výkonem nadchl, říkával starší trainer: „Ty máj malej zručnečku, moje gorilko malá, Píďího Píďo, bude s tebe velkej sportovce, jestli tě „nezkažej“ holky — a zkazily dřív, než se nadáš. O Píďo, kde jsou doby, kdy jsme měli z „ljalajvantu“ box-rukavice (první chloubá placu na Bilinkách), anebo merunu z opravdovou duši a ne měchýřem. A ty tvý destiboje — ty nohy — ten dech — škoda, že museli ustoupit nezdravému vzduchu takových Astorek, Funclů, Kakuadu atd. Z té tvé slávy, Píďo, zbylo jen to jméno! To jméno má tradici a teď mi kluci spravedlivě řekněte, má to cenu, se vopíčit a psát šerif Píďa, samej Píďa, opravdu s těmi Píďaty se jakoby roztrhl pytel, má to svou výhodu, t. j., když se řekne: uc. Píďa Pešek, každý ví, že to je jméno velkého talenta, ovšem nyní i velkého modernisty, úplně zkaženého sportovce, ale dobrého kamaráda. Nevýhodu slovo Píďa má proto, protože je majitelem několika blbečích fórů a radakce to s ním už nemohla vydržet, napsala jeho adresu, aby každéj poctivej tramp, Čech-vlastenec, sokol, hasič, nabil mu „hornu“. může se stát, že dotyční jeho jmenovci přijdou třeba nevině k veprasku. Jak vím, naše osada včetně klubu, vytáhne k nim do bytu s kutálkou a Píďu Peška vyklepne. Máš se, Píďího, ty moje gorilko malá, nač se těšit.
Bob Hurikán.

Milené ze Santa Lucie!

Osada děkuje za věnování vlnajky.

Sakal, šerif.

Ua-Ua Otročí!

Uo, tobě a celé tvé osadě „Berdo“, řvu 99krát hřmotně „Ahoj“ za všechno, všecinko! Chcabilo, ale přece to bylo fajn. Víím, že víc ti nemusím říkat, protože ty jediný mi rozumíš. Víš dobře, víd, že se u vás cítím doma, protože vy všichni jste skuteční kamarádi, kteří chápou tramping zdravým rozumem a nedovedou nikdy zklamát. Jsemu hrdá na to, že považujete mne za svoji kamarádku; dovedu si toho jak se patřít vážit. Ať jste všichni připraveni na 24. p. m. kdy si to k vám opět přišourám. Morgáne, te se koukej umět ale to ti povím, ve s t u d e n ý a ty Lído, nálad pořádně tu mandolku at mohu pokračovat v „Když jsem též po prvé...“ No a celá osado, tisknu vám všem ty pěticipě pracky a šeptám každému z vás do levého ouška libezné „Ahoj“!
Vlastina - Pucek.

Jerry Morgan ATHENE!

Dík za odpověď — jen když jsi na živu. Jímý měl o tebe strach a proto to psaní, omyl se stal z mé strany, místo Jíma jsem zvyku podepsal sebe. Ptáš se na Hadžho R., die Jíma odejel ze Splitu na Beyrut a mířil zas do

Vše pro tramping a camping nejlevněji

Josef Krátký,

PRAHA II., Poříč 8.

Iraku k O. L. Jimmy jde na cvičení jako já - pak dle dohody, máte se sejít v Kapském městě. I já zas vypadnu. Dík za foto a již zde ti psát nebudem, škoda místa. vyzvedni od Jima v Kairu v klubu dopis. Zatím vám skoro závidím, co jste musel v tej Mezopotamii prožít - našinec v bibym Cafihradě se skoro vtrávil. Sant Diego jede do Paříže. Write me care of Mr. Jimmy please. call Ahoj your Jimmy and Bob Hurikán.

Kamarádům z osady „Charašó“!

tímto srdečně děkuji a tisknu praciny za chrápandu vyzírku a vůbec všechno pohostinství, jež mně, jakož i mým kamarádům po celou zimu v hojně míře kamarádsky poskytovali. Loučím se s Vámi, kluci Divočina volá! Ahoj! Cigr z Uruganu!

V 15. čísle „Trampa“ žádá mě osamělý tramp John Carrey o adresu. Tady jí má: Zdeněk Čech, Praha VII., Veletržní 16

Iranťovi Šerifovi!

Osada „Děti Ulíce“ (O. D. U.) děkuje za přivítání na potlachu u „Dvou Vrchů“ a všem kamarádům, kteří se zúčastnili. Zvláště tobě, Franto, ty kluku hlavatá, za ten košík brambor, který nám šel k duhu. Na shledan v Táboře 21. t. m. S mohutným Ahoj! Ferry-četař, Jerry-miliónář, Zrzek-tulák. Sonny Boy. — Andy-šerif

Haló, osado Nohody v Plzni!

Kluci, prosím vás, neblbněte s tím. Vždyť to jméno se hodí jen pro jednotlivce a nikdy ne pro celou osadu. Ahoj. Nohody z Hobo.

Siki, Jardo nenadávej, bylo by ti to teď málo platné, ty prachy, cos poslal do Jasiny a do Bratislavy, stejně v dohledné době neuvidíš. Raděj napiš, kdy a kde se uvidíme o velikonocích. Nezapomeň! Zdraví tě spolučtoucí Tundra.

bengalo:

„Tramp“ a proletářská literatura.

V Československu tvoří se Svaz proletářské literatury. Za „Trampa“ uvítal ho v 9. č. Franta Šerif, řečí ně právě nadšenou. Melich usedl, pero omočil, své myšlenky na papír vrhl a veřejnost v č. 12. t. l. předložil. Podotknú něco k článku Melichově i F. Šerifově. pokud to neučinil L. Novomeský.

Franta Šerif mluví o propasti mezi dělníkem a intelektuálem. Je třebaže ne tak hluboka jak myslí F. Šerif, ale přece dost nebezpečná, aby našim úkolem bylo ji zasypat či překlenout. A je to právě tramping. Franto Šerif, který nám při tom nemálo pomáhá. Mezi trampy je hezky velké procento studentů, úředníků atp., tedy intelektuálů a je i dost trampů, kteří rozumí Nezvalovi a Halasovi. Nejlíp by o tom mohl mluvit Melich, jakožto redaktor „Trampa“. Myslím,

že dobrých 80 procent básní, které do redakce docházejí, jsou psány à la Nezval. Nejde tedy o to, vypořádat se s poetismem zabručením o barevných sklíčkách. Nastupují-li dneska u nás na vůdčí místo v revoluční literatuře po poetistech mladá proletářské elementy neznámá to ještě nekritické mávnutí rukou nad „mrtvolou“ poetismu. Takováhle povrchnost by mohla svaz jen poškodit. Jde o věc svrchovaně důležitou. Zde je na místě vážná kritická práce, která, bohužel, F. Šerifovi připomíná akrobacii. Provádí-li někdo žonglérské triky, je to Melich s teorií bez praxe“. Na štěstí S. P. S. je tak prozřetelný, že chce vědět i a k. koho a proč organisoval. Není možno nechat vybujet nějaké proletářské talenty a pak je kritizovat a potírat, jako by si to představoval Melich; svazu je nutno dát pevnou jednotící linii a jen tak vyvaruje se různým omylům, na něž trpěl proletkult. Ustrnutí, o kterém Melich mluví, není způsobeno nějakými reminiscencemi na Devětsil, ale věci tak prostou, jako je zastavení „Rudého práva“, které v nedělní příloze bylo fakticky jediným orgánem ustavujícího se S. P. S.

Zajímavější však bude mluvit o poměru „Trampa“ k S. P. S. Zdá se mi, že mu připadá důležitější úkol než je plané kritizování. „Tramp“ je jediným časopisem, který soustavně shromažďuje a tiskne mladou, proletářskou literaturu. Snad ne vždy šťastnou, ale struska časem odpadne a „Tramp“ může brzy dělnické třídy dát řadu dobrých proletářských spisovatelů.

Není třeba, geniálních autorů a klasiků. Revoluce především. Neboť, jak řekl Karl Liebknecht: „Úkolem umění není vyrábět dokonalá umělecká díla, ale dokonalý svět.“

Malý oznamovatel.

(Slovo i Kč — Pro předplatitele a přispívatele 70 haléřů. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

KAMARÁDI — KANOE dodá Vám za nejlevnější cenu Špírk — Smíchov — Hořejší nábřeží.

PRODÁM zachovalé CANOE. Znač. „700 Kč“.

HAUSBOATH prodám, 2×9 m. Stavěn 1930. Zn. „Hausboath 2000 Kč.“

PRODÁM CHATU na Libřici. Znač. „Piča“.

PLZEŇAČKU na tramp **HLEDÁM**. Značka „Parta“.

KAJAK nový, sportovní, **PRODÁM**.

Koupím starší kytaru. Zn. „Dvou-sedadlový 550 Kč“.

SRAZ TRAMPŮ u „Zátišů“ v Karlíně. Královská 10. Místnost L. O. K.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

LODĚ — ŘEPA — BRÁNÍK, proti pivovaru. Telefon R. F. 1163. Podolí, Riegrova čis. 68. Plná záruka.

SPORTOVNI i jiné prádlo nakoupíte nejlépe v módním závodě A. Vodička, Praha II., Poříč č. 10. Též výroba stejnokrojů.

VELO-TRAMPING vše dodá, opravy provádí Hanousek, Žižkov, proti Sokolovně. Potřeby, torny, míče, baterie.

VELOCIPEDY VONDŘICH závodní, polozávodní, cestovní, balonové, všech značek nejlevněji. Karlín, Vinohradská tř. 9. Smíchov, Palackého tř. 23. Cenik zdarma. Telef. 300-32.

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceniky vetešnického zboží zdarma.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

CHATY VŠECH ROZMĚRŮ na přání P. T. zájemců na každém místě od Pikovic po Žampach levně a odborně dodá firma Alois Marek, sklad dříví v Borku, p. p. Jilové u Prahy. Úplně hotová tesařská práce; v Borku ve skladu chata k prohlédnutí.

KAMARÁDI! Kanadky, kedsy, la a levně. Koupíte u J. Hornofa, Praha VII., u Hlávkova mostu. Stanice elektrické dráhy 6. 8. 12. 18.

KANADKY la vysoké 260 Kč, polo 195 Kč. J. Skála, Smíchov, Štefánikova 23 (u Anděla).

Použivejte služeb

Malého oznamovatele!

Pojídal tudlenc Pingl v hospodě polívku, když tam nacházel vlas za vlasem. I rozčilil se a počal hulákat: „Krucinálfagot, hospodo, co je to za pořádek? Dyk sou v tý polívce samý vlasy! Pošlete sem hned číšníka, ať tu polívku vyčeše!“
Redskin.

Dozorce k vězni: „Lituji vaši ženu!“

„Kterou? Já sedím právě pro dvojženství!“ Dandy.

Učitel Brkoslav: „Parlásku, víš, proč Švédové obléhali Brno?“

Povídá roztržitej profesor chemie: „Hošové milný, v týhle láhvi vidíte neviditelný plyn.“
Redskin.

„sím, Švédové obléhali Brno proto, aby si nikdo nemyslí, že už sou pryč.“
Redskin.

TETKA. (T. T. K.)

velký potlach pražských trampů

TOV Velké Prahy spolu se znovu utvořenou partou Merridona pořádá ve středu 22. dubna ve velkém sále Jezerky, Praha-Nusle, velký potlach pražských trampů. Neděláme smokingový taneční večer nebo pokus o divadlo — chceme dokázat, že se trampové dovedou pobavit sami mezi sebou. Chceme, aby se potlach stal kamarádkou schůzkou všech a vybízíme všechny osady, aby si připravily nějaký proslov nebo vystoupení — každá osada, každá parta nebo jednotlivec může vylézt na prkna, promluvit, podebatovat, zazpívat, ukázat pačourům, že nepotřebujeme k pobavení jejich placené, profesionální hvězdy.

Nepořádáme potlach jako výdělečný podnik, vstupné je pouze Kč 1.10 na uhrazení režie. Osady, zapůjčte nám do redakce vlajky na výzdobu sálu, za jejich vrácení ručíme. Kluci a žáby, ať je vás co nejvíc — a všichni do jednoho v trampském, jdete na potlach a ne na ples. Siki.

k čundru do SSSR

Na několik dopisů odpovídáme hromadně:

Vyjede se koncem dubna. Které osady ještě neohlásily své zvolené kamarády, nechtě tak učini okamžitě, abychom měli včas seznam všech navržených kamarádů. Konečná volba delegátů se provede na širokém potlachu. Neotálejte se sbírkami, protože podle množství

prachů pojedou delegátů. Již zvolení kamarádi (na venkově) nechtě se zúčastňují pokud možno každého většího osadního potlachu, aby věděli, co koho zajímá a aby pak po čundru mohli v tom smyslu správně odpovídat. TOV.

Vystupujeme z pačourské „Unie trampských osad“. Ahoj!
Osada Jitřenka.

odznaky?

Již několikrát došel dopis od některého kamaráda (a byl již také jeden takový uveřejněn), kde si naříká na to, že se na čundru nerozezná „tramp“ od trampa-kamaráda. Rozřešení toho vidí v tom, že by „Tramp“ vydal nějaké odznaky. Myslíme však, že by to nebylo nejlepší řešení, protože mnoho našich přítelíčků by mělo ihned příležitost se na nás vrhnout, že spolkaříme, fangličkujeme atd. Ale dnes již to není ani zapotřebí. Dnes existují TOV. Když někteří kluci ze Štěchovic nebo odjinud by se chtěli čundrat třeba na Brdy, přeptají se jednoduše v TOV na kluky z Brd v TOV zastoupené a je po starosti a i to brečení by pak nebylo. Záleží jen na tom, aby TOV se staly opravdu silným kamarádkým střediskem a každá osada aby v něm byla zastoupena a stále ve styku. Pak jistě nebude třeba se odznaky lišit od starých, zpačouřených „trampů“, na které už jsme se dávno... jak si myslíme. Bn.

Jihočeská slezina koná se 24.—25. května v Strakoněch. Přesné místo bude dodatečně sjednáno. Trampíři, chystejte se!

To je élení!

vykřiknete, až uvidíte **WALTNERA**, jak roznáší dršťkovou polevku, znamenitou černou kávu a Prazdroj. Jsou tam tři skvělí muzikanti a je to na Staroměstském náměstí a nároží Dlouhé třídy.

Kdo tramp, tak neprohioupiš,
když si u STRNADA nakoupíš.

Piš o ceník!

Košíře, Plzeňská 52. Trampové 5 až 10 procent slevy. — Při nákupu nad 30 Kč hradím tramku.

Polévku vždy na čundr si vezte,
aby byla dobrá, toho dbejte,
také uvařená na to tata
a tou je jediné dršťková

„PERFEKTA“

3 porce za 3 Kč u všech kupců žádejte,
ale jinou než „Perfekta“ si vnútit nedejte.
BOHUSLAV NOVÁK, Praha-Karlín, Zahradní 7.
Telefon 294-14.

**Ty máš v sobě něco tropického.
Tos nhod. Pomoranč.**

- Jste zámečník?
- Jsem.
- A umíte dělat klíče?
- Umím.
- A všechny?
- No ovšem!!!
- Tak dobře. Tak mi udělejte hous-
lovej. lord.

**Nepoškozujte svého
časopisu dluhová-
ním předplatného** !

**To jdeš do divadla neoholený?
Já du na „Lazebniha sevilského“.**

Seděla na Karláku dívenka,
krásná jak jarní den. Přisedl k ní
paďour a po chvílce slintání vy-
táhl desetikorunu.

— Slečno, dostanete deset ko-
run, když mi ukážete kolínko.

To se ví, co by neukázala. A
ještě se nabídla:

— Když mi dáte dvacet, tak
vám ukážu, kde jsem byla ope-
rována na slepé střevo.

Paďour slintal a vytáhl honem
dvacetikorunu. Dívka ji stopila
a pak sladce zašveholila:

— Tak se otočte — támhle ve
všeobecný nemocnici. Šakal.

Kvartýrská k Pinglovi: „Tak
jak to vypadá s nezaplaceným
nájemným?“

Pingl: „Jsem eště švorc. Ale
abyste měla ňákou záruku, mů-

žete mi pro příští měsíc zvýšit
nájem.“

**22. dubna
potlach
merridony!**

Kytary - banja

dodá nejlépe **Lantner, Jindřišská 26.**
mistr houslař roh Růžové 9.
! Trampům sleva. !